

Messi slår inga långbollar

eller Vår Tipsexpert Bosse 'Boll-In' Bohlin

En namedropping-pjäsa som handlar om fotboll eller något

Av Jan Eric Arvastson

(Spelplatsen för det här stycket – eller åtminstone en del av det – skulle kunna vara en desk, typ av "under öppen himmel"-fiktio som förekommer i TV vid stora direkt-sportsändningar)

Det hela utspelar sig i eller vid en TV-fotbolls-tipsextra-studio, kanske inte av högsta dignitet. Programmets namn är Tipstime Lördag. Ett program som når hela riket, grannländerna också. Men kan också vara ett spelbolags, med utsändning bara till sina egna spelare vid datorer eller smartphones.

Där ser vi programledaren, Kvick, och tipsexperten "Boll-In" Bohlin. Där finns också programsekreteraren Annika, och hennes son Kennet, ca 14. Kennet är son till bolagets programdirektör Endberg och Annika, utom äktenskapet (fast faderskapet är erkänt). Kennet bor hos mamman.

Personer:

- * Programledaren Göran Kvick, en Armanikostym-klädd person i 50-årsåldern
 - * Tipsexperten, Bosse 'Boll-In' Bohlin, 35 eller något mer, i jeans, klubb-Tshirt med en färgglad flanelleskjorta utanpå
 - * Annika, med efternamnet Andersson, knappt 40, programsekreterare
 - * Kennet, hennes son u.ä., 13–15, fotbollstokig, tränar med ett juniorlag, jobbar extra i studion som bud
 - * Rookien Benke-Benke, 17–18 år, framtidslöfte i Malmös lag De rödvita; laget är favorit i dagens viktiga match som Tipstime Lördag ska direktsända.
 - * Bror Lincke, studions medarbetare vid ringside i Malmö.
 - * Alvar Endberg, studions chef, programdirektör, drygt 50
- Dessutom några människor som förekommer som 'folkets röster' vid planen.

Scen 1

(Benke-Benke sitter i "gropen" på ett tipskafé tillsammans med Petter, en annan coming yngling i Malmö De Röda. De bläddrar i ett travprogram. En bit därifrån, vid en skrivdisk, står Kennet, kurar; B-B och Petter har knappt märkt

honom. Ett par medelålders män, som ser bara sådär lagom trevliga ut, ber på dålig engelska, att få slå sig ner vid deras bord. Trots att det finns flera tomma i lokalen. Petter nickar. Männen hämtar fotbollstipskuponger, sätter sig, låtsas gemensamt sätta ihop ett fotbollstipssystem. Men i själva verket studerar de de två unga fotbollsspelarna.

Till Regissören: Förf. har valt att i sin helhet återge de samtal, direkta eller bandade i en mobil, som refereras. För Regissören kan det bli ett val att tona bort vissa delar och bara låta de stycken höras tydligt som är essentiella för förståelsen)

Spion 1 (till Benke-Benke): You're going to bet on horses now. Yes? But we know you're a soccer player. And interested of doing something extra to make your progress. To be a famous fotballer...

Spion 2: But you're already a splendid one, we have heard. A very good forward. Dribbler...A young Messi.... coming man...

Benke-Benke (smickrat): Who are you? No ordinary sömmersketippare, va?

Spion 1: We know of Pete here, too. Very good defender, also in the Malmo Red Team. Now we'd talk about you...playing for us?

Benke-Benke: For you??

Spion 2 (tar diskret upp en portfölj och klappar på den. Låter den snabbt försvinna igen, lutar sig närmare de två Malmöspelarna och är i fortsättningen tämligen lågmäld, trots att det verkar som lokalen är tom): We have decided. One month salary for every time you do it...And today, if you're nice guys, a little extra in advance...

Scen 2

(Kennet och Bohlin sitter bredvid varandra på en buss.)

Kennet: Hur du ska tippa i matcherna – 1, X eller 2 – hur kommer du fram till det? Läser du tabeller?

Bohlin: Ja, och ser själv en hel del matcher. Från läktaren eller i TV.

Kennet: Ringer du kända spelare och frågar vad dom tror?

Bohlin: Tränare ibland. Spelare, kända, mycket mycket sällan. Jo – för några veckor sen såg jag en match i TV där en av Tysklands bästa – och tekniskt jätteskicklige – Philipp Lahm – nån gång i slutminuterna kunde avgöra matchen med ett skott – han var ensam med målvakten – givet mål, tyckte man. Men i stället slog han bollen högt över – tredje våningen. Jag mailade honom och frågade om det inte var ett problem. Hur seriöst tränade han skjut-fotvinkeln, för att sånt inte skulle behöva hända?

Kennet: Ibland är såna där missar *otroligt svåra* att fatta. Som om dom var på pin kiv!

Bohlin: ... och ville han diskutera saken, frågade jag. Den handlade ju inte bara om honom utan om alla stjärn-målskyttar som helt oprovocerat missar givet mål.

Kennet: Begär vi får mycket av dom?

Bohlin: Att sätta strutar är den viktigaste delen av deras jobb – som dom tjänar miljoner, miljoner om året på. Om dom bommar, drabbar det oss tipsexperter särskilt hårt...!

Kennet (skrattar): Dom borde ha papper på genomgången målskjutnings-kurs!

Bohlin: Ja det sa jag åt Göran Kvist också. 'Dom borde ha examen i fotvinkel, dom där killarna...!'

Kennet: Vad svarade Lahm?

Scen 3

(I TV-studion, inför själva matchstarten om några timmar, är det redan rätt högt tempo. Sändningstester i monitorer av intervjuer, klipp från tidigare matchdueller som mer eller mindre live drar fram över diverse skärmar, etc. Kvick håller hov i något självgod stil i studion, kysser Anita, kramar hennes son och också skämtsamt hennes exsambo, Endberg, som då och då syns några ögonblick i studion. Bohlin finns där också, men Kvick approcherar inte honom ännu.)

Scen 4

(Åter i "tipsgruppen")

Petter (spelar till en början sårad oskuld, men det känns som "teater") What do u mean? Vad är det för räligt ni pratar... What are you up to? Bribing?

Spion 1: No bribes. We're agents for the owner of a great foreign soccer club. May be... italian...

Petter: What's his name?

Spion 2 (tittar på Spion 1, säger sedan): Signore Baluta. Who wants you for his team!

Spion 1: Tell the guy which team we're talking about. Italy's finest club – Primavera Lazio

Männen är alltså så fokuserade på sina diskreta förhandlingar att de inte ser Kennet som står och trycker vid en skrivdesk en liten bit bort. Samtalen – som tittarna inte kan höra helt tydligt i det här läget – går alltså på bruten engelska mellan läggspelesköparna och de två Malmöspelarna.

Bohlin: Han gjorde aldrig det, Lahm.

Scen 5

(I något litet avsides monitorrum vid TV-studion möts Kvick och Bohlin för första gången, varvid Kvick är fortsatt uppspelt. Nu riktas entusiasmen också mot Bohlin. Denne är mer tempererad.

Kvick (dunkar om Bohlin): Tosse-Bosse, hur mår du i dag? Själv är jag i förbannat fin form. Nästan lycklig!

Bohlin: Jo det är väl bra.

Kvick: Jag tror inte det finns nånting finare än att få starta ett Tipstime Lördag. I dag ska det jävlaranamma bli program. Huka er bönder! Känn alla spända förväntningar hos folk...

Bohlin: Och hos oss själva.

Kvick: Ja!!! Dom får Veckans tipsrad av Vår expert Bosse Boll-In Bohlin. Som

Putte Kock inte skulle ha räckt ens till fotknölna på... och som skjuter er rakt upp i Miljonärernas Himmel...! Vet du vad Hitler sa om fotboll...?

Bohlin (sätter upp en frågande min).

Kvick: ... eller var det Goebbels? Om negern Jesse Owens långa och starka senor i foten. Hitler eller Goebbels hade hört från nazistiska rasbiologer att dom ... alltså senorna... gjorde att han kunde springa och hoppa överlägset fortare och längre än andra människor. Särskilt än vita. Helt orättvist och osportsligt. Dom... alltså Hitler eller Goebbels ... ville ta hämnd för det ...!

Bohlin: Ja. Det finns många fortfarande... än i dag, vi kallar dom rasister... som spottar mot svarta spelare. Tycker att dom kommer hit och sätter sig på Europafotbollen. Inte med sin spelskicklighet. Utan för att ...*(avbryter sig och höjer vildsint armarna i luften)*

Kvick: ... huka er i stugorna, fans och inte-fans! För nu ska vi excellera i fotboll så ni gör i byxorna...! Och alla käringar i Sverige gråter...!

Bohlin: Gråtande käringar. Det var väl en schlagerkille som sa så. Innan han skulle börja sjunga i radio. I direktsändning. Han visste inte att micken var på.

Kvick: Och det var ändå bara i radio. Nu spelar vi upp i TV! Du behöver inte tippa att han fick rött kort. Sven-Olof Sandberg blev förbjuden att sjunga i radio på ett helt år. I dag ska vi ha kul. Och satsa på att du, Tosse-Bosse Boll-In Bohlin, kommer upp med en fullträffs-rad...!

Bohlin: Du bubblar, Göran. Har du redan...?

Kvick: Jag är lycklig, Boll-In. Lycklig, lycklig. Men fattig...

Scen 6

(Kvick kommer närmare Bohlin)

Kvick : Vet du vad? Endberg, vår programdirre, ”Serious Alvar”, kom in till mig i förrgår. Eller var det i torsdags. Han visade ett papper med de senaste mätningarna i stugorna, och intervjuerna från opinionsinstitutet ’Vad glör ni på?, eller vad det heter’. Jag, *jag*... Göran Kvick, fortsätter att hålla platsen som Sveriges bästa sportprogramledare...!

Bohlin: Folk fortsätter älska dig för din stiliga höger-profil. Dina italienska bögkostymer och Jack&Jones-skjortor...

Kvick: Och för min omistliga kritik av den sketna svenska fotbollen! Vet du vad allmogen tycker om *dig*, Boll-In? Ingen kan så mycket i hela världen om svensk och engelsk fotboll som du...

Bohlin: Tänk om Beckham med sina skruvar hade varit svensk...

Kvick: ... om alla lirares och lags formkurvor. Vilka som är klara för spel igen efter senaste skadan, vilka som bara sitter på bänken med värk i knäet. Eller i picken, efter sparken dom fick förra lördag'n. Zlatan-statistiken kan ingen som du, inte ens Svenska Dagbladet. . Men ... det finns heller ingen som de retar sig mer på. Över alla tvärsäkra utfästelser om vilka lag på kupongen som är veckans "givna trepoängare". Ha ha...

Bohlin (buttert): Dom *vet* ju ingenting...

Scen 7

(Bohlin och Annika stöter ihop i ett tomt kapprum, där hon kammar sig. Hon knäpper ihop ena handens fingrar med hans dito, han stryker henne snabbt över kinden. Sedan lyfter han sin mobil, sätter den till örat och försvinner)

Scen 8

(Kvick och Bohlin möts lite senare i det kaklade rummet för herrar, där de först syssetsätter sig med upptrisknings- eller toa-bestyr. Det är fortfarande någon timme kvar till programstart.)

Bohlin: Antecknar vi i loggboken att 'I dag är skepparn nykter' ...?

Kvick : Hör på, Boll-In. Jag vill verkligen att du sätter åtminstone nio rätt i dag i ditt Veckans experttips.

Bohlin: Varför det?

Kvick *(kommer återigen närmare Bohlin. Nu har Kvick en bekymrad min, borta är skrytet)*

Kvick: Sa jag att jag var uppkallad till chefsvåningen häromdan och ... fick ta emot klagomål?

Bohlin: Nä det har du inte sagt nånting om.

Kvick: Mot dig, faktiskt. Sorry. Jag kom in till Endberg. Seriöse Alvar! Han stod upp vid sin stol. Tittade inte rakt på mig utan mest i sina anteckningar...

Bohlin: Vad sa han??

Kvick: Att mätningar sedan flera veckor visar att du i din tipsrad inte har fått till mer än 6–7 rätt. Direktionen är oroad över det. Att tittare också har ringt till vår klagomur. Faktiskt sagt ganska hånfulla saker om dig...

Bohlin: Vadå...?

Kvick: Det har hörts skit från kollegor också. Nån så kallad expert har twittrat och erbjudit sig att ta över och sätta en mycket bättre rad... Vad säger du?

Bohlin: Vad ska jag säga? Det låter som ett skämt. Vad säger *du*?

Kvick: Att jag har snickrat på en grej. Jag är så trött på alla som psykar oss. Pampar och stjärnor, alla med stora egon men utan fantasi. Vi ska inte låta dom göra det.

Bohlin: Vadå?

Kvick: Jag har inte tid just nu. Ska banda en intervju. Jag kommer tillbaka till dig.

Scen 9

Endberg (*fristående, bara en bröstbild*): Tippandet slår alla rekord, rapporteras det från Trend-Sweden, opinionsinstitutet. Särskilt det så kallade stryk. Vinstutdelningen till spelarna ökar alls inte i samma grad. Det är något falskt och illa hanterat med det hela. Ändå tycks framtiden tillhöra tipsvinnarna.

Scen 10

Bohlin (*bara rösten, men som om han hört Endberg*): Nej. Den tillhör förlorarna. Dom som tippa fel, förlorar insatsen och allt dom inte vann – *dom* är framtiden. Dom som drabbas av otur och ondsint slump. Hundratusen killar i jeans och svettiga T-shirts. Det är dom som vill ha revansch, och ”komma igen”.

Utan dom skulle det inte finnas några... spelbolag. Kan du se för dig en gammal bookie springa omkring vid en hästkapplöpning? Slita som ett djur och inkassera från folk i vimlet nära banan...?

Annika (*bara rösten*): Du är själv en sorts bookie, Bosse. Och jag vill inte att du ska vara nånting annat ...

Scen 11

(*Kvick kommer tillbaka till Bohlin.*)

Bohlin: Vad var det nu för nånting?

Kvick: Ja... Hör på, Bosse. Jag behöver... *Vi* ... det är grejen... ännu ett kvalificerat stryktips. Just för i dag har jag tänkt att...

Bohlin (*vänskapligt; stolt; klappar honom på axeln*): Min rad är aldrig okvalificerad. Lika lite som Göran Kvick är det som programledare. Hur mycket du än svamlar ... Men du *är* orolig för nånting, Göran...?

Kvick: Jag menar allvar, Boll-In, den här gången. Jag är inte orolig. Men lyssna nu, innan tiden rinner ut. Min idé...

Bohlin: Om att sätta en miljon-rad?

Kvick: Just det. Hur visste du? Hör på. Du kan bättre. Du kan tippa 13 rätt, bara du vill, Bosse. Jag är övertygad om att du ibland sätter alla rätt. I din privata rad som du lämnar in redan på freda'n. Men du har aldrig talat om den... eller hur mycket du har vunnit. Vet du vad jag önskar mig nu? Ett perfekt 32-raderssystem *åt mig*. Bara för *oss*. Det ska vara klart tre kvart eller en halvtimme innan deadline. Och ... hemligt förstås!

Bohlin (*lyssnar med stirrande ögon.*)

Kvick: Som jag kan ringa över till min fru och be henne gå ner i tipsbutiken och spela multi. *Privat*. Helt privat. Hon ska inte ens betala med kort. 50 32-raderssystem tänker jag mig – på 50 likalydande kuponger. Det blir en del för henne att skriva ut. Men hon är van. Lyssnar du? Allihop ska ge 13 rätt åt mig... *oss*. Exklusivt. Jag behöver väl inte säga att det naturligtvis inte ska vara samma rad som du levererar till tittarna i programmet. Jag tror du kan sätta trettor,

Bosse, när du vill. Både på engelskt och svenskt. Du är en av Sveriges absolut skickligaste, vad man än säger. Och, förstås – du ska inte själv bli lottlös. Jag tar bara 2/3 av vinsterna. Resten är till dig!

Bohlin: Du är galen.

Kvick: Du får en hel tredjedel. Det är du värd. Har vi inte snackat lite löst om det här tidigare? Jag...

Bohlin: Nej aldrig!

Kvick: Jag tar tillbaka allt som kan ha låtit som att jag är tveksam om dig. Du kan dra dom bästa konklusionerna av vilka det är som sitter på bänken! Vi ska bli rika. Det här knoget är för dåligt avlönat. Och ditt också. – Jag tror att det finns några få verkligt stora tipsexperter, Boll-In. Och verkligen – du är en av dom...!

Scen 12

(En replik där man bara hör Bohlins röst): Lennart Hyland – kommer ni ihåg honom, sportjournalisten, programledar-ikonen – var passionerad tippare. Han slog ständigt vad med folk om allting. Till exempel hur många bitar som låg i sockerskålen på bordet framför dom, när de satt vid ett kaffebord. Och Bo Widerberg, regissören – han älskade att spela högt på travet...

Scen 13

Kvick *(till Bohlin)*: Egentligen är du ofta knepig, Boll-In, om sanningen ska fram, Bosse. Fast jag bryr mig inte. Du missar rätt ofta. Du kan säga '1:a på Helsingborg. Bergsäker seger eftersom bortalaget Assyriska har rasat i tabellen och inte får nå ordning på målskyttet'. Men – Assyriska vann den matchen med tre mål! Eller – jag minns mycket väl formuleringen, den här: 'AIK vill ha revansch för nederlaget 0-1 mot Norrköping i cupen förra veckan. Men jag går emot mina kolleger och påstår att Norrköping är mycket svårslaget just nu'. Sa du... Men icke blev det så. Det var ett tips upp igen uppe bland molnen – Norrköping åkte dit med 1-4! Och om det nyuppflyttade Yeovil i Championship: 'Yeovil är påtagligt svagt. Nottingham Forests form desto bättre', trumpetade du, Boll-In. Men det var alls ingen säker etta för Nottingham – det blev 2-2!

Bohlin: Skit...

Kvick: Vår Tipsexpert herr Bohlin meddelade arrogant i sin tipskrönika för en liten tid sedan: 'Elfsborg vinner alla dagar i veckan. Det blir minst 3-målsseger här, mot Mjällby', var din uppfattning. Fel, fel, fel. Mjällby vann med 4-1 – trots alltså att det var bortalag. Var får du allt ifrån? Jag tror ju i alla fall på många sätt på dig, Bosse. Men ... och jag tror att jag har frågat dig förr: Skulle det inte kännas bra att säga 'Förlåt' till tipparna nån gång?

Bohlin: Vad menar du?

Kvick: Nånting som 'du har aldrig begärt, Boll-In att få gå in med en rättelse ... en korrigerig av dig själv... efter ett tips i din rad som visade sig vara uppåt väggarna. Ett enkelt 'ursäkta' för min dåliga åsikt om utgången av ... t ex en tvåa på Elfsborg–Helsingborg som var helt fel. Eller säga något om ditt förslag om enkelkryss i derbyt AIK–Djurgår'n. Inte ett 'förlåt för mitt usla tips'. Men kanske bara en markering av att det ibland är förbannat svårt att träffa rätt. Vi programledare – vi måste ofta gå in och byta åsikt, det har du ju hört. Säg: 'Vi trodde på AIK:s nyförvärv jamaicanen Dolong. Vi trodde han skulle rädda säsongen för Gnaget. Men Dolong är en besvikelse, helt klart ett felköp.' Eller 'Jag har snackat mig varm hela hösten för att Barcelona fortsätter vara Världens Bästa Fotbollslag'. Men det är inte det längre. Det har sjunkit djupare än jag fattade. Jag erkänner mitt fel – Barca är inte Barca längre.

Bohlin: Min yrkesstolthet förbjuder mig att säga 'Förlåt'. Till skillnad från er programledare, 'tyckare', måste tipsexperter vara klippor. Kan inte vela. Jag tror det ligger i vår karaktär. Vi kan inte falla platt ner på planen och kyssa fotbollsskorna på nån charlatan-måltjuv, som sabbat det resultat vi lovade. Eller be om förlåtelse. Fy en sån tanke!

Scen 14

Endberg (*inre eller yttre monolog*) Han måste tas från uppdraget som tipsexpert. Inte kostnadseffektiv längre. Det är Ekonomiansvariges ord så sent som i går. Jag måste ju lyssna till honom. Finns det nån bättre då? frågade jag. Jag kan inse att ett fotbolls-TV-program med stryptipsrad... hå hå nu sa jag fel... *stryktipsrad* – där halva är feltippad inte höjer programmets tittarsiffror. – Stryktips är ju inte bara beräkning. Man måste vara oerhört skicklig i att *bedöma*. Det är synd att Bohlin inte tippas siffertips i stället. Det hade varit ... klarare, liksom. Jag gillar inte det här särskilt mycket. Men han sköter faktiskt inte sin tjänst... Näe, sa Ekonomin. Bengt Marné, som är känd tipsexpert på Kvällsposten, har mailat och erbjudit sig. Han är bra. Vi resonerade lite. Marné skulle dessutom kosta mycket

mindre än vad Boll-In gör.

Scen 15

Bohlin (*monolog*): Det här känns fel för mig. Att jag i hemlighet ska fixa till en privatrad för Göran som ska ge 13 rätt. Jag ska inte förneka att jag gjort det någon gång förut. Spelat åt mig själv. Naturligtvis utan att snacka om det med någon. Lämnat in rader som varit rätt olika dom jag tippat 'i jobbet', så att säga. Och som till och med gett viss hygglig utdelning... hehe. Men så bra som 'ensam om 13 rätt' och garanterat en miljon eller mer har dom aldrig varit. Och nu den här idén – att Göran ska ha 2/3 av vinsterna – bär mig emot. Falskt och luktar skit. Även om chansen till storslam faktiskt finns där... Vad ska jag göra?

Scen 16

(Bohlin och Annika möts en stund senare, i ett pentry, eller vid kaffeautomaten. En kort men öm kram, en snabb kyss. Kennet är med intill, halvt bortvänd, lite vagt och generat smilande. Bohlin kommer på något, tankspritt. Han tar upp en fotbollsbiljett ur fickan.)

Bohlin (till Kennet): Här... om du vill gå nästa söndag. På vänskapsmatchen mot brassarna. Jag har bara en... Bra plats alldeles under pressläktaren. *(Kennet tar tacksamt emot den.)*

Kennet (till mamman): Vad är en idealist, Annika?

Bohlin: Det är det dummaste som finns.

Annika (skrattar): Han ljuger. Idealister är vad vi skulle vilja vara, allihop.

Bohlin: Om vi orkade.

Kennet: Jag brukar drömma om att jag sparkade ner någon, och han ligger där. Men i stället för att ge honom en dobb till, i nyllet... tar jag honom under armarna och reser honom upp.

Annika (nickar instämmande).

Bohlin: du får se till så, ändå, att det inte blir dig som domar'n ger rött kort. Och idealister får sämre betalt.

Annika: Ni bullskitar. Solen nhar kommit fram. Nu tar jag 5 minuter och går ut och ställer mig vid väggen. Får lite färg.

Annika avlägsnar sig, Bohlin blir kvar med sin kaffemugg, och Kennet)

Bohlin: Det kändes när vi snackade i bussen, som du har blick för fotboll. Spelar lite själv?

Kennet: Bara halvreserv i ett av juniorlagen. Men jag gillar det.

Bohlin: Och det här jobbet också?

Kennet: Det är ett drömknäck. Fast ... (Han flackar med blicken) ... farsan vill inte ha mig här.

Bohlin: Ja jag vet att det är din pappa som är Chefen. Endberg.

Kennet (flinar): Serious Alvar. Kallar Göran Kvick honom.

Bohlin: Varför vill han inte det – din pappa?

Kennet: Han är emot mig... i allting. Det är mamma som har ordnat knäcket här åt mig. (Han lyser upp.) Och jag betalar för mig hemma...! Jag tror hon har fixat in mig för att reta Alvar. Och han hatar mig.

Bohlin: Det kan jag inte tro. Fy tusan. Du är ju hans son.

Kennet: Ibland tror jag att han skulle vilja ha papper på det... Jag får *aldrig* nån födelsedagspresent av honom. Tänk dig ...!

Bohlin: Ingen ger mig nån heller. Man får skaffa sig sina egna bonusar...!

Kennet: Alvar jobbar här. Fast han hatar spel.

Bohlin: Var vill *han* att du ska syssla med, då?

Kennet: Inte med TV-sport i alla fall. Det är inte seriöst. Han skulle själv också helst vara direktör på nåt snobbigare ställe. Svenska privattandläkarförbundet. Eller Handelshögskolan. Där vill han att jag ska gå, efter studenten.

Bohlin: Handels? Kan du inte göra det då? Du lär dig spekulatör. Det är viktigt. Tippar du ... stryktips själv?

Kennet: Jag kör ett bolag med några av grabbarna i laget. Vi har ju förstås inte åldern inne... Farsan tror att vi fuskar. Vi känner ju en massa fotbollsfolk över hela Sverige. I England och Tyskland också, för vi har varit flera gånger på ungdomsturneringar där. Vi är bekanta med spelare, lagledare. Trunkbärare också. Vi ringer dom och ber om insajdtips.

Bohlin: Ja du har frågat mig också. Det är kul om man kan ha en piece att komma med.

Kennet: Farsan fattar inte. Han tror att vi kör nån secret vadhållning med privatbookies.

Bohlin: Jag fattar vad du menar.

Kennet: Men det gör vi inte. Bara hos vanliga Svenska Spel, eller Betssons.

Scen 17

(Vy från ingången till en matchläktare; en pappa i 35-årsåldern med ett par små söner 7–9 i sällskap enkätas):

Reportern: Du är inte rädd för att gå på fotboll med barnen?

Pappan: Det känns obehagligt. Alla dom där svartklädda killarna med mask för ansiktet som springer omkring och sparkar och slår i luften och ropar: 'Götet Död, Götet Död...' Jag vet inte om jag vill ta hit grabbarna mer.

Pojkarna: Jo pappa! *Vi vill!*

Pappan: Ja det är det värsta...

Scen 18

Bohlin: Folk skriker till bookien: 'Jag sätter 200 spänn på nr 4 Anelka! Andra ropar och viftar med handen med sedlar i: 'Jag sätter emot... *Jag sätter dubbelt emot...!* Han, bookien alltså, vet att han själv bergsäkert om en stund ska tjäna stora pengar. Men de flesta andra snart förlora – i massor. Halva veckolönen, matpengarna. Om det inte vore så, skulle bookien inte anstränga sig.

Kvick: Bookien vet, i den vassa vinden, kylan, att några få, kanske bara en enda spelare som slår vad med honom, kommer att lyckas. Bookien, ja han är alltid en typ med skäggstubb, grådaskig hy, en cigarrfimp i mungipan. Från – åtminstone andligen – något av skatteparadiserna. Och nu – den spelaren: Någon i vimlet omkring bookien, i regnet och halvmörkret, har satsat högt. Kanske 2.500 spänn på en ynkelig krake till häst. Nummer 13? Som är halt, och kusken blir blind under racet, av gruset som sprutar in i hans ögon. Kanske till oddset 100. Rent vansinne. Helt galet. Men den spelaren är också själv galen. För att han *vet* att hans spel ska gå hem. Och han vinner. Det gör han. 250.000 kronor på ett bräde! En lycka för hela resten av livet. Där ser ni Spelandets äkta, falska sanning, Hasardens gud. Ofattbar. Det smutsiga lilla beläte som alla dyrkar. Och som ju också är själva Fan. För här finns inget fusk, bookien måste betala ut vinsten. Han mister en massa pengar. Men där platsar också en sanning till: Mitt i all sin förlust-otur känner bookien glädje. Helt oresonlig – men den finns där.

Bohlin (fortsätter, som om han inte förstått Kvick): Folk vill spela – det betyder att många måste förlora. Stjäla av anförvanter eller låna, för att fortsätta. Utan 'loosers' skulle det inte existera några spelbolag. Inget Bwin, Paf eller Svenska Spel – fast särskilt dom senare låter som om de hade sitt uppdrag av Den Högste...

Kvick: Sånt vågar jag aldrig säga högt. – Jag, visst protesterar jag i tysthet mot alla tunga svarta män, som har kommit in i europeisk elitfotboll. På plan här ska det bara finnas vita män, som har västeuropeisk fair play i blodet. Helst ska de alla väga under 70 kilo, som Lionel Messi.

Bohlin: Nej. Inget är de svarta killarnas fel. Det är domarna som ser genom fingrarna med våld, som har ansvaret.

Kvick: Nej det räcker inte. Och nu talar jag inte om svarta spelare. Jag talar om dem av alla kulörer som trasar sönder det goda spelet med fula tricks. Förstör det som ger dom deras försörjning, som en svensk domare nyss har uttryckt det. De ska straffas – precis som barn som svär måste skölja den ren med såpvatten.

Bohlin: Såpvatten?

Kvick: För fula tricks-spelarens fall ersätts såpvattnet med att domaren visar honom av planen i 15 minuter. Sen får han komma tillbaka i spel igen. Han har

sonat sitt brott. Men jag vill se den coach som kan ha kvar den spelaren i laget.
Bohlin: Såpvatten i munnen?

Scen 19

(Här följer en sekvens med filosofiska fotbollsnotiser och -repliker'. En sorts utfyllnad med kvalité; den för dock inte handlingen framåt. Kanske hörs mestadels bara röster.)

Kvick: Den gamle Zamora var en legendarisk målvakt. Var i gång mellan stolparna redan före spanska inbördeskriget. Han är borta nu. Men jag tror att 'vår' Zamora Bengt Nyholm var minst lika bra. Han, en bit över 80 nu... levde fortfarande förra veckan, vad jag vet. Fortfarande kritisk mot att yngre kolleger behöver använda handskar mellan stolparna. Zamora Nyholm kände aldrig av några brännande handflator...!

Kennet: Brassan 'Ronaldo den gamle' behåller stilen. Han är fortfarande min idol. Jag såg en reklamfilm där han klädde sig i smoking för att gå ut, samtidigt som han spelade fjärrpoker på en android med Messi. Så skulle jag också vilja bli ...

Bohlin: Hoeness – kanske Tysklands största fotbollsnamn. Tills han upptäcktes vara en simpel skattesmitare... Det är också ett falskspel, att svika fotbollen. Annars är tyskarna bra nu. Mest tekniska...

Kvick: Men de har sina brister...

Bohlin: För ett par veckor missade en av deras bästa, Lahm – ja han heter faktiskt så och namnet betyder lam också - att slå in ett enkelt skott i mål. Det var en match mot Hamburg. Philipp Lahm slog bollen högt över. En så teknisk spelare som han borde automatiskt ställa foten i rätt vinkel mot kassen i såna lägen. Eller hur? Jag skrev ett mail till honom frågade om dom inte tränade på en så viktig sak i tyska landslaget.

Kvick: Gud vad jag hatar den fotboll som går ut på råstyrka och knuffar i ryggen – och inte finesser och fantasi!

Bohlin: Världsfotbollen var som störst under sir Alex, och Frank Rijkaard i Barcelona. Sen kom tuppar med jag-paroxysmer, som José Mourinho. Liknar mer en 'selfie' än seriös coach...

Kvick: Jag är så trött på det moderna skräpliret. Tänk på hur effektivt Gren-No-Li drev bollen. Hur rakt och ärligt och elegant lagen spelade på den tiden. Som Milan... eller legendariska Manchester U.

Bohlin: United blev legend när dom störtade och dog. Men att det inte har fortsatt sen, tycker många.

Kvick: Nä dom engelska så kallade storlagen, Bosse, med sina måltjuvsstjärnor! Är mest så svaga nuförtiden att dom förlorar så fort dom ska till på bortaplan...! Har du märkt det?

Bohlin (*kanske med ironi*): Ja du har nånting där. Man vågar knappast tippa bortasegrar i England, för dom går nästan aldrig in. Särskilt på vintern. Det blir mest 0-0. Kanske för att det är så mycket *fog* överallt, att dom inte ser målet. Varken hemma- eller bortalaget. – Men man kan ändå inte tänka bort dom engelska storklubbarna ur fotbollshistorieboken. Det vore som att radera Eiffeltornet

Kennet: Ur historieboken...?

Bohlin: Nej – ur Paris. – Men vet ni vad jag tycker om *soccer* – on eller off the record? Att fotbollen inte ska tillhöra dom så kallade legendarerna, eller lagledarna, klubbdirektörerna, sportkrönikörerna – eller ens dom vanliga spelarna. Utan...

Kvick (*skämtsamt*): En del människor tror att fotboll är avskyvärt – för fotbollsänkorna.

Kennet: Många tycker att fotbollen verkar vara till för domarna – för att dom ska kunna döma straff. Bre ut händerna och göra sig märkvärdiga.

Bohlin: *Folket... !*. All fotboll som spelas är till för åskådarna. Ska vara det. Det är vad jag känner. Mindre för dom som tittar i dumburken, i stället mer ... *mest...* för dom som köper biljett och fyller läktarna *live...*

Kvick: ... och känner och lider. Stiger upp och gör vågor, älskar och hatar allt som händer på plan!

Kennet: Ja, det är för förstås dom som fotboll finns. Som vi på plan ska göra *allt* för. Inte tänka på oss själva... för då kommer spelets själva själ bort. Det är väl

vad du menar, Bosse?

Bohlin: Utan åskådare – engagerad publik – är fotboll värdelös. *Ingenting.*

Kvick: Du menar... alla klubbdirektörer, sponsorer, coacharna, referatskrivarna...poängnissarna...

Bohlin: ... dom kan dra åt skogen. Det är dom *vanliga* åskådarna – den stora massan som väntar, och längtar, att domarna ska blåsa till spel – som är dom viktiga. Deras glädje, det dom lever sig in i på plan.

Kvick: Jo men Bosse – det behövs också finnas folk, kommentatorer – dom har också lidelse och kunnande – som hjälper folk att formulera vad de känner. Det måste finnas förståsigpåare... Men vilka? Jag vet inte om jag... Ibland är jag så led vid alltihop...

Scen 20

(Nånstans i eller nära stora studion)

Kennet: Är det nåt jag behöver göra just nu? Annars går jag och kollar på matchen lite...*(Han förflyttar sig en bra bit bort till en vägg med monitorer, avsedda som reserver för bildproducenten, för att titta på matchen Malmö-Göteborg, som har börjat)*

Kvick: Hoeness var en falskspelare. Men en stor man som som Hoeness är som en flodhäst. Han kan inte slingra sig. Han måsteta sitt straff erkänna eller drunkna.

Bohlin: Ändå en bedraragare. Hoeness bad om förlåtelse först under galgen. – Då var Maradonas bedrägeri tjugigare. När han slog in bollen med handen i en världscupmatch mot England... 1986 var det. Och påstod att handen inte var hans utan 'Guds' ... Mål som kommer till på det sättet är svåra att förutse. Hur mycket man än kalkylerar på styrkan, utifrån ett lags ställning i serietabellen ...

Kvick: Barnes, Paul Inch, Drogba – svarta spelare som var stora i engelsk fotboll, erkännes – så länge England fortfarande var något att räkna med.

Bohlin: Britternas fotboll är fortfarande grejt... *(Kvick skakar svagt på huvudet)*

Kvick: *Spansk fotboll* är den största. Jag säger bara: Ronaldinho...

Bohlin: Han är inte kvar i Spanien...

Kvick: Jag vet. Men för mig är han det. Bosse, du säger ja till min idé, va? Det måste du! Den är unik, spännande och fullständigt juste.

Bohlin (*lämnar, sedan han tittat runt, och efter ytterligare lite dröjsmål, diskret en hopvikt lapp /med sitt "hemliga" tips/ till Kvick*): Jag vet inte.

Kvick: Jo, du vet!

Kennet: Men – jag har ett villkor! Det är att jag ska stå för halva kostnaden för systemen. Det är ju ett samspel. Då ska jag också ha 50 procent av alla vinster...! Och Göran – jag gör bara inget 32 raders. Bara ett på 8 rader. Tre halvgarderingar. Det finns så kallade experter som lägger ut jättesystemförslag i sina tidningar och media. Dom experterna är inte bättre än sömmerskor. Dom erbjuder system på 1.000 rader eller ännu mer. Att få till vinster på såna är ingen konst! Nej, kalla det yrkesstolthet, Göran. Men mitt är på 8.

Kvick: Sschhh...!

Scen 21

(för det är Endberg som plötsligt kommer in till Bohlin och Kvick, där de sitter; Kennet är alltså inte närvarande.. Kvick får undan lappen)

Endberg: Boll-In... Bohlin!

Bohlin: Ja?

Endberg (stirrar lite först, tyst): Direktionen har tagit ett beslut på att det måste ändras lite på din tjänst ... uppdraget här. Vi vill sätta en annan expert på att... sköta stryktipset.

Bohlin (stirrar, utan att svara)

Endberg: Det är ganska bullrigt här. Allt sport-ståhejet.

Bohlin: Jag hör. Men förstår inte:

Endberg: Du blir kvar – men får flytta ner i panelen. Och då blir det fråga om

lägre arvode. Vi behöver din expertis. Men du får... är det 10.000 i veckan du har nu?

Bohlin: 9

Endberg: Du får drygt hälften framöver. Fem.

Kvick (ironiskt): Då får Bosse mindre skatt...

Bohlin: Från när ska det gälla?

Endberg: Det finns ingen uppsägningstid i ditt kontrakt. Så det gäller från och med nästa vecka...

Bohlin: Vem ska sköta tipset... efter mig?

Endberg: Det blir Marné på Kvällsposten som tar över. Det har du väl inget emot?

Kvick: Marnés kvalifikationer är på fritis-nivå...!

Bohlin: Inte...

Endberg (går, med en nick)

Scen 22

Kvick(till Bohlin): Jag fick reda på det där redan för en stund sedan, faktiskt. Jag är ledsen, Bosse. Skulle du vilja ha en minut vid miken i dag ... där du ber om ursäkt eller nåt? Och önskar Marné lycka till? Med samma spänst i rösten, förstås, som Uno Hedin hade. Gamle bordtennis-Uno. Jag minns honom. Han var rolig!

Bohlin: Måste jag?

Kvick: Be om ursäkt? Nej det är frivilligt. Nu ska jag tala om för dig en sak. *Att jag också är ... avsatt.* Degraderas till menig i panelen. Dom har upptäckt att jag snortar lite på jobbet, och vill helst att jag ska sluta. Det vägrade jag. Men det blir i alla fall en ny programledare...

Bohlin (tycks lite gladare): Det var som tusan...! Vem blir ersättare?

Kvick: Omdöme saknas på sina håll. Men... inser du nu hur bra det är att vi har ordnar lite annan försörjning åt oss..? Endberg är inne på... *Annika...!*

Scen 23

I vimlet på läktarna, kanske i det som ser ut som halvtid, får man en glimt av en av "spionerna". Kanske dessutom, hastigt förbiglidande, några likartat klädda killar, alla med mobiler vid örat. Är de "rapportörer hem till en eller flera spelsyndikats högkvarter, där folk väntar vid datorn och spelar live hos bettingbolagen, för spelsyndikatens räkning"? Eller civila poliser? Främmande (utländska klubbars) talangscouter?

Scen 24

Kennet (*kommer rusande, från monitorerna*): Jag såg det! Jag såg dom! Benke-Benke och Petter. Hur de läggsplade!

Kvick: Vad talar du om??

Kennet (*vinkar dem upp och bort till monitorn, med matchbilder, där han stått*): *Titta själv! (Men naturligtvis ser Kvick och Bohlin "ingenting". Ur det spel som återges just då är både B-B och Petter försvunna.)*

Kvick: Jag ser ingenting. Vad pratar du om, Kennet?

Kennet: Läggspelet! Det som jag hörde om, i "tipsgruppen" i Møllevångens Tobak. Mellan de där italienska eller spanska agenterna eller vad de var – och Benke-Benke och Petter. Det som dom gick med på...!

Bohlin: Jag har anat nåt sånt. Men vad finns det för bevis?

Kennet: Vänta. (*Han tar fram sin mobiltelefon och startar sin inspelade "spion-video" från lämpligt ställe. Det kan komma först i form av bara enkel-bild och ljuddialog –*
varvid Kvick först replikerar ny misstro, live: "Jag tror dig inte...!"
till att det hela sedan ev går över till att bli ett storformatsåtergivande av några fortsatta bitar av "tipsgruppsamtalen"; filmen/referatet går fortsättningsvis in här:

Benke-Benke: Lazio!! Skulle jag få spela i Lazio?

Spion 1: Primavera Lazio, yes. Swedes were before in that club, eh? You too, Pete... my be first as a stand-in. You coming men go over to us as soon as the transfer window has opened. – You get a lot of money, too. But there are a few things you must fulfill ... (Kanske toning här)

Scen 25

(fortsatt i "gropen"; referatet)

Benke-Benke (flinar): Ja, det här är räligt. What?

Spion 1: you already know. By making *mistakes*... mistakes that nobody can understand from the audience's point... nor see, *even less* see... You Benke by holding back... you make no shots on goal ... *no goaling* ... and Pete by defending so much without attention that the opposite forwards can set *their* goals, instead. Do you understand? You both 'll make sure that Red Malmö will loose ... its next three matches... *(En stunds paus. Men den rodnande iveren i Benke-Benkes ansikte försvinner inte.)*

Benke-Benke: Inget jag hellre vill än att komma ut och bli ett riktigt proffs, i Europa. Här är man ju inte riktigt uppskattad, bara en amatör. Kunde lika gärna spela i nåt gärsgårdsgång. *(Men ändå blir han skuldmedvetet tyst igen, en stund. Medan de två spionerna tittar på klockan.)* – Då skulle vårt lag inte ligga i topp längre. Kanske hamna under nerflyttningsstrecket...

Spion 2: No no. I doubt it. Malmö will still be an *allsvensk* team.

Spion 1: Anyhow, then you two have already left Sweden. It will not be your problem.

Benke-Benke: Det är fantastiskt. Vilken chans! Men *varför* vill ni ha det här läggspelet?

Spion 2: It's nothing you need to know.

Peter: En månadslön till oss var och en – tre gånger? Min månadslön är 32.000 svenska kronor. Och utbetalt för varje gång?

Spion 1: Later – paid to the accounts we open for you in a bank in Andorra.

Totally secure.

Benke-Benke: But why?

Spion 1: If you must know – but beware! Signore Baluta is also working together with gaming syndicates in Russia. Or in South America. And... who knows? */Han ler./* He collects his good money by betting to high odds on soccer matches, world wide. The best gaming results do come out from matches like these ones, which you two'll take part in...

Scen 26

(Tillbaka till studio-miljön. Kennet, hos Bohlin och Kvick. Kennet upphetsad. Då och då pekar han på monitorn där han stått)

Kennet: Ja nu var det tydligt att dom gjorde det. Dom hade låtit köpa sig,

Benke-Benke och Petter. Jag såg tydligt en tunnel som Petter släppte mellan benen. Han steg undan också, för en annan boll... Och Benke-Benke sköt skott ... upp i andra våningen... Jag såg minst två av dom. Hur Benke-Benke böjde foten, för att vara säker på att dom inte skulle bli baljor utan gå över...

Kvick: Jag vill inte se och höra mer...!

Bohlin: Jag har väntat på att nåt sånt här skulle dyka upp; det har legat i luften.

Kennet: I huvudet ... på stora spelsyndikat från utomlands som har dykt upp. För dom är fotboll att tjäna snuskigt grova pengar. Är det inte så, Boll-In?

Kvick: Du får det att låta som om dom är drug-dealers från Colombia...

Bohlin *(säger plötsligt och skarpt)*: Vi måste slå larm om det här! Nu!

Kvick: När matchen pågår?? Nej låt det vara...

Bohlin: Du sa ju själv, Göran, att du var trött på fotboll. Jag hoppas du menade den smutsiga! *Nu krävs det att vi anmäler...!*

Kvick (som en velig Hamlet): Kan vi inte bara låta det ha sin gång? Shit happens. Vårt jobb är att kommentera, inte döma...

Kennet: Vi måste. Det är vårt ansvar, Göran.

Kvick: Jag är inte 'Göran' för dig. Och ... den som är helt oskyldig, får kasta första stenen.

Bohlin: Ja du har ju inte helt rent mjöl i påsen...!

Kvick: Inget snack om det. – Måste vi??

Kennet: Jag går och ringer till Malmös lagledning. Goran, tränaren. Det var jag som *såg*...!

Bohlin (efter en tankfull paus): Så det är så – att Fotbollens egna Spänning förlorat sin kraft... Att saltet har mist sin sälta? I stället för den rena kampens smaragder – som till exempel Zlatan Ibrahimovics bicycletas-mål in i Englands tomma kasse – har det kommit högar med skitigt falskspel på plan.....!? – Nej jag gör det. Det behövs auktoritet. Lagledningarna måste övertalas att ta itu med det här på stubinen. Och det kan bara jag få dem till...

Kvick (*trött*): Du, sömmersketippar'n? Jag ska säga till Bror, vår mick'man vid planen... att ta uttalanden av lagledningarna. Och av domaren. Och skicka över. Så vi har vi har något material att lägga ut – i rutan, i stället för matchen. Vi ska ju bryta den...

Bohlin: Kvick (teoretikern, inser nu vidden): Måste det gå så långt?

Kvick: Det kan du lita på, Boll-In. Det här är den största fotbollsskandalen i Europa i år... i mitt program!

Kennet: Det var monitorn från en sekundär-kamera jag såg det på. Så – det finns ingen video-bandning. Alla bilder är borta.

Kvick: Vi har ju ett säkert vittne. Du – och din mobilsnutt.

Kennet (till Kvick): Och jag hörde Petter säga till Benke: 'Så du ska slå alla dina kanoner vid sidan om eller över – så att det inte blir en balja på hela matchen? Och jag, superbacken själv! – släppa förbi varenda boll, eller böja mig undan – så att anfallare kan runda mig. Och struta så snyggt att målis inte har en chans? Benke-Benke svarade: Just det, 'Pete'. Det är vad dom betalar dig för.

Kvick: Du hörde väl rätt?

Kennet: Klart och tydligt. Benke och Petter talade ju svenska med varann.

Bohlin: Kan inte bli tydligare som läggsjels-grej.

Kennet: Och Benke-Benke och Petter... på slutet ... när spionerna tatt fram sin portfölj igen och gett grabbarna varsitt kuvert med 500-lappar...

Kvick: Det var bara ett litet förskott...

Scen 27

Bohlin (*monolog*): Det var en gång, då tippning var lika stilla som en gräsplan på söndag morgon. Stryktipset. Med bara 12 rader. Ja det fanns ju siffertips och nåt som hette Pool, också. Men dom var ingenting. Stryktipset...! Då var det så att kupongerna måste lämnas senast torsdag i tobaksaffären. Så att de hann skickas till Tipstjänst med posten, och sorteras för hand där av flinka damer ... Det var på den tiden då alla nöjde sig med att högsta vinsten var satt till 75.000 kronor – ett ofantligt belopp. Det var på den tiden Nacka Skoglund joxade med trasan i Stockholm. Och Calle Palmaer i Malmö som på nåt sätt också blev en legend...

Scen 28

(*I studion någonstans*)

Kennet: Ja... när dom snackat på svenska vad dom skulle göra, skrattade Benke-Benke och Petter. Men ... det var inte över än. De fick varsitt papper att skriva på, också. Kontrakt! Och spionerna sa...

Bohlin: Du får kalla dom spioner. Egentligen skulle det finnas bättre namn. Vadå...?

Kennet: ... att det skulle bli *very unpleasant* för Benke-Benke och 'Pete', och för deras familjer också – om de inte skötte det här. Killarna svarade att 'sånt där vill vi inte höra. Vi är hederliga. Håller avtal. Har vi sagt ja till den här dealen, kommer vi ordna den'.

Bohlin: Var det allt?

Scen 29

Kennet *slår på sin telefon igen; en andra sekvens han lyckats banda*): Jag tror ändå det var blandat, hur killarna kände sig på slutet:

Scen 30

(Från "gropen")

Spion 1: Making *mistakes while gaming*... during the match. So small mistakes that nobody can notice from the audience... see, even less. You Benke by holding back... you make no shots on goal. *No goaling* ... and Pete by defending so badly that the opposite forwards can make *their* goals, instead. But nobody should notice. Do you understand? You get?? *Discretly!* You must make sure that Red Malmö will loose her next three matches... (*En stunds paus. Men rodnaden i Benke-Benkes ansikte försvinner inte.*)

Benke-Benke: Inget jag hellre vill än att få komma ut och bli ett riktigt proffs, i Europa...

Petter: En extra bag med pengar... fullmatad ... då och då...har man användning för. Och jag är också rätt säker på att Malmö klarar sig ändå. Det finns ingen storklubb i Sverige som har sånt publikstöd. Eller som betalar så dåliga löner...

Benke-Benke: Här är man ju inte riktigt uppskattad. Är bara en amatör. Kunde lika gärna spela i nåt gärsgårdsgäng. (*Men ändå blir han skuldmedvetet tyst igen, en stund. Medan de två spionerna tittar på klockan.*) Sen.. kommer vårt lag inte ligga i topp längre. Nej, jag tror inte det, Petter. Kanske till och med hamna under nerflyttningsstrecket...

Spion 1: Anyhow, then you two have already left Malmö. It will not be your problem.

Benke-Benke: Det är fantastiskt. Vilken chans! Men *varför* vill ni ha det här läggspelet?

Spion 2: It's nothing you need to know.

Peter: En månadslön till oss var och en – tre gånger? Min *salary* är 32.000 svenska kronor. Och utbetalt varje gång?

Spion 1: Paid as we told you – to the accounts we open for you in a bank in Andorra. Totally secure.

Benke-Benke: Men varför?...*Why?*

Spion 1: If you must know – but beware! Signore Baluta is also working together with a gaming syndicate. In Russia. Or in South America. Who knows? (*Han ler.*) He collects his best money by betting to high odds on soccer matches, world wide. The best win win results do come out from matches like these, which you two take part in...

Benke-Benke (*i en sista ångerfull rysning*): Tänk om vi blir upptäckta... avslöjade...?

Scen 30

(*Bohlin och Annika möts på tu man hand*)

Bohlin : Hur *kunde* du?

Annika: Jag *kan* inte heller. Jag antar att jag lovat ta jobbet... för att ni andra är bäst...Hon skrattar till.) På 70-talet, på de progressiva företagen, höll de anställda kritiska hearings med nyutnämnda chefer. Och det enda dom, cheferna, hade rätt att svara med var ett ödmjukt: 'Det är ni som har kunnandet. Jag är här för att lära – kanske småningom bli en chef ni blir nöjda med'

Bohlin: Jag menade inte så. Jag tänkte på... dig och mig. Allt har ju förändrats.

Annika: Inte för mig. (Hon går närmare Bohlin, rör vid hans höft.) Dina *balones* behöver väl inte skrumpna...? Hör på mig, Bosse. Jag medger att jag har tackat ja till tjänsten. Men det gäller bara att hålla i trådarna ett tag framåt tills...

Bohlin: Hur länge då?

Annika: Tills dom har funnit en ny som tar över. Säkert en karl. Det förstår du väl... jag kan inte fast-anställas för att leda ett TV-program vars direktör/ansvarige utgivare är min ex-man.

Bohlin: Var ni gifta?

Annika: Nej sambos. Men ändå... Ett halvår ungefär, efter att Kennet var född. Sen klarade Alvar inte mer. Och Kennet heter Andersson som jag. Hans pappa...

Bohlin: Serious Alvar...

Annika:... känns långt borta, trots att han är här. Men juridiskt räcker det halvåret, Boll-In, för att Alvar och jag inte båda kan ha toppjobb på det här företaget. Nepotistiskt, journalistiskt och etiskt omöjligt, kanske till och med olagligt.

Bohlin: Kan inte jag sluta i stället? Det är inte rätt att du blir arbetslös, sen.
Annika: Jag blir nog inte det. Jag kan TV nu, och räkna också. Tror jag hittar ett nytt jobb ganska lätt sen, på nån redaktion.

Bohlin (går lite närmare henne): Det här får inte förstöra för oss. Dig och mig.

Annika: Bara om, Bosse... du låter det göra det...

Bohlin (svarar inte först, ser bara olycklig ut. Så säger han:) Herrfotbollen är Sveriges viktigaste sport. *Hela världens* viktigaste! En guldboll som kan vara för tung för en kvinna att bära, Annika.

Annika: Jag ska inte bära den, heller. Bara vara som en curlingborste som putsar framför. Så att den kan glida fint...

Scen 31

(Kvick, Bohlin, Annika, Kennet tittar, i en TV-monitor, på hur Benke-Benke och Peter omges vid planen av civilklädda vakter; i bakgrunden en väntande van.)

Kennet: Om du vill, åker jag dit med en kamerakille och försöker få en intervju med dom...

Annika: Nej vi ska inte hajpa dom två. Åk dit om du vill, men prata med nån annan i stället. En lagledare.

Kvick: På nåt sätt är det skolan som gör att det kan komma fram såna killar som Benke-Benke och Petter.

Bohlin: *Skolans fel...?*

Kvick: Jag menar inte att det är nån enskild svensk- eller mattelärare som klantat sig utan... Skolan har inte nått fram med att ... lära dom här killarna *mores*...moralreglerna...

Kennet (*ser helt oförstående ut*)

Bohlin: Sa du att agenterna lovade dem övergång till *Primavera Lazio*, Kennet? Det finns ingen sån klubb. Dom har blivit grundlurade.

Kvick: Malmö förlorade i dag, fast dom var favoriter. Om signore B:s syndikat placerade till exempel sex spel på Göteborg à 6.000 euro, till det senaste oddset jag såg, 2,40, blir det en rätt hygglig dagsförtjänst. Kanske 80.000 euro eller mer.

Annika: På Svenska Spel? Såna vad tar dom väl inte emot!

Kvick: Nä. Men hos till exempel sex olika utländska spelsajter. Ingen av dom sex vet ju om de andra spelen. Alla bookies dealar för sig. Tre gånger hade Signore B tänkte spela på Malmös läggmatcher. Smart. För sen hade nog oddset sjunkit så mycket att det inte lönat sig.

Kennet: Och killarna, Benke-Benke och Peter – nu är dom slut. – En gång ... såg jag... var Benke-Benke alldeles ensam med målvakten. Men slog högt över...och det fanns ett stort smajl över fejsset på Benke. Som om han njöt av det. Helt cool ...

Kvick (skakar på huvudet, cyniskt): Dom blir avstängda en säsong. Kanske ett år. Som schlagersångaren i radio. Men slut... Inte. Nåt lag kommer att ta dom tillbaka.

Kennet: *Är fotbollen sån...?!?*

Kvick (*retoriskt*): Mutor, doping, läggspel – tror du att dom kommer att upphöra...? Tro inte annat än att jag vill det! Och vad mer: *Låt inte hunnerna tända på! Inte bengalerna!*

Kvick: ... När vi ändå håller på att önska oss, vill jag ha bort här nya reklamen också. Den som är som långsträckta pottor längs rinken som forsar ut kopiss och blixtrande skitkorvar över plan. Urinprov! Bullshit! Bländar! Rakt i ansiktet på

publiken!

Bohlin: Ja publiken har ju faktiskt betalt biljett för att se fotbollen.

Kvick: Ren och fin. Hur kan vi låta reklamkrämare och klubbdirektörer med alltför mycket på sitt samvete bränna av dom här laserstrålarna i ögonen på oss...!? (*Han slår ut med händerna.*) En bagatell? Nej inte just när vi ska ha vår stora upplevelse.

Bohlin: Vår dyrkan. För det är det, ju.

Scen 32

(I tvättrummet igen, där Kvick och Bohlin återigen är ensamma.)

Bohlin: Vad ska du göra?

Kvick: Jag har slut på koks. Men får nytt i kväll av min bulle-man.

Bohlin: Måste du hålla på med det?

Kvick: Jag ringer hem till min fru. Sen går jag till mitt stambord. Där har jag vänner som väntar. Vi ska prata skönt om fotboll. Inte som i panelen här. Vill du, Boll-In, förresten – ingå i den?

Bohlin: Jag vet inte. Göran, var kommer pengarna från, som du skulle betala alla dom stora systemen med? Om systemen hade spruckit – och det inte blev nån vinst. Du har dom inte?

Kvick: Nej... jo. Dom finns. Jag ska erkänna för dig. Som förskingrade medel. Jag tog ut dom som ersättning för reportageresor ur min programbudget. Ja sa till Endberg att jag skulle åka och göra personliga stand-ups med några av dom mest kända spelarna i Europa. Ställa dem mot väggen om vad de ville medge inte funkade med deras spel. Ärligt talat! Jag fick idén när du berättade om ditt mail till Philipp Lahm – det som han aldrig svarade på.

Bohlin: Så du knyckte min idé?

Kvick: Ja men jag reste aldrig till någon. Träffade inte en enda en. Tog bara programpengarna, och behöll dem. Reportageresorna var fejk. Dom gick inte längre än till nåt hotellrum i Köpenhamn... I stället ringde jag till dom där stjärnornas PR-folk och agenter och bad dom ordna fram materialet. För att

köras i pauserna i Tipstime Lördag, sa jag. De ville dom gärna. Jag fick det gratis, till och med. Smygare. Jag har alltihop nu, i mina skrivbordslådor. Men ... det är inte inslag du skulle gilla, Bosse. Eller Kennet. För fram kom inte, förstås, några kritiska självanalyser. I stället tar killarna tillfället i akt – höjer sina ögon mot himlen och förklarar hur geniala spelare dom är. Eller ännu värre...! Jag hade tänkt sända den första i dag. Endberg vet ingenting om det här, inte Ekonomin heller. Inte ens Annika...

Bohlin: Och tipset då? Vårt multi-stryktipssystem?

Scen 33

(Instick; över till Stora studion. Messi framträder på en skärm. Han säger några meningar på spanska, på sitt vanliga halvdyastra sätt. Det finns ingen undertextremsa/översättning)

Kvick: Var kommer den där snutten ifrån? Vad säger han??

Bohlin: Han pratar spanska.

Kennet: Vad säger han?

Kvick *(skämtar, cyniskt)*: ”Jag välsignar Ronaldo och Ibra. Hoppas att dom aldrig ska behöva bråka om pengar hemma...”

Annika *(seriöst, för hon har läst spanska)*: Nej. ”Jag är den ständiga rookie. Det vävs alltid fullt med förväntningar och drömmar kring mig. Jag fuskar inte. Jag slår aldrig långbollar.”

Scen 34

(Kvick och Bohlin, på tu man hand igen)

Kvick: Vårt jätte-vinnande system. Jag kände att jag ville ha det. Först som revansch för alla fotbollens skräpintriger och falskspel som vi dras in i. Vill du ha exempel, Boll-In? Sen – när jag fick höra att du och jag också hotades av avsked – som en åsnespark mot Endberg och Ekonomin. Sist men inte minst – för alla miljoner vi skulle dra in. Vad tycker du, Boll-In – ska vi försvinna härifrån?

Bohlin: Är du en blivande bedrägeriåtalad?

Kvick: Jag tror inte det.

Bohlin: Jag är inte säker. Ja, jag tänkte faktiskt ett tag ... Göran, att du och jag kanske ändå skulle sluta här. OK, som en protest. Istället... spela på någon annan planhalva.

Kvick (*ler*): Bli bookies...

Bohlin: Slår vi våra kloka huvuden ihop, kanske vi kan försörja oss på det. (*Nu ringer det i Bohlins mobil. Han tar upp den, lyssnar några ögonblick, ler lyckligt*)

Kvick: Vad var det där?

Bohlin: Bara den vanliga resultatraden från Svenska Spel. Jag brukar få den fort, nästan först av alla... – Kan du tänka dig, Göran – jag fick ihop en tolvor i dag i min rad i programmet... *12 rätt*... Trots att en match som lottades blev kryss...!

Kvick: Men vårt system då? Vårt hemliga storsystem!? Har inte det 13 rätt – och en massa tolvor och elvor?

Bohlin (*tittar bort, samtidigt som han har ett litet leende på läpparna*): Vårt hemliga la jag mig extra vinn om, det förstår du. För att göra det bättre, ännu mer kvalificerat. Det fanns inte en enda formkurva, inte en bänknötande stjärna som inte var inräknad...

Kvick: ??

Bohlin: Jag fick till och med in det lottade krysset där också ... som spik! Men det blev bara som mest nio rätt i systemet... *nio rätt*...

Scen 35

Kvick (*i något som verkar vara vad han säger i studiomiken, till sina tittare, i alla fall med officiellt allvar, som om det är han som fällt ett utslag*): Det här som hänt i Malmö i dag kan svensk fotboll inte se genom fingrarna med. Matchen kommer inte att spelas om. De röda miste poängen genom fusk, läggspelet. De kommer också att förlora matchen efter fotbollförbundets beslut. Minst med 0-3, kanske mer. Av samma anledning stängs de två inblandade spelarna av tills vidare. Kanske i ett år eller mer. Deras namn offentliggörs. De kommer att ställas inför civil domstol. Troligen också Det röda Malmös tränare.

Scen 36

Endberg (*kommer in till sin son, där han står och pratar med t ex en anonym fotograf. Fotografen går*)

Endberg: Nej du åker ingenstans, Kennet. Du kan gå hem.

Kennet: Men jag jobbar ju här!?

Endberg: Jag har mina misstankar...

Kennet: Vadå?

Endberg: Du har haft en del fusk och mygel för dig. Varför skulle jag lita på dig?

Kennet: Vad menar du?

Endberg: Jag tror du är inblandad i det här läggspelsskojet. Du var lite för lägligt på plats. Har du fått pengar under bordet, du också?

Kennet (*det brister för honom*): Du är en idiot, farsan. En stor fet jävla dåre...

Endberg: Det är jag inte, Kennet. Vi känner inte varann. Jag vill att vi ska börja träffas mer. Du kan bo hos mig också, om du vill. Men du ska inte jobba i den här studion längre.

(*Kennet stirrar tyst på honom, vill svara för sig men lugnar sig.*)

Scen 37

(*Kennet kommer in till Kvick och Bohlin. Kennet har nånting på hjärtat, för Kvick*)

Kvick: Kennet, kan du sticka till kaffeautomaten och fly mig en bägare java, utan mjölk men med socker...!?

Kennet (*allvarligt*): Du är annorlunda, Göran. Inte som andra programledare...

Kvick: "Annorlunda"? 'Du är inte lik nån annan jag träffat.' Hehe. Det säger man i baren till tjejer man vill få i säng snabbt.

Kennet: Rätt knepig, liksom. Om du inte misstycker. Men jag tror du är reko.

Kvick: Rinn i väg efter den där muggen nu...!

SLUT

**

Ett alternativ är att dela upp stycket i tre avsnitt, i stort: Del 1 "upptrappningarna", del 2 "konflikterna briserar" och del 3 "slutuppgörelserna"

TV-pjäsen kan också tänkas fortsätta i fristående serieavsnitt, med Annika som huvudperson. Kan handla om hennes problem som kvinnlig chef i en macho-miljö, en ny läggspelsskandal som upptäcks och slås larm om i hennes program. Mm. Kärleksaffären med Bohlin (som hon tar tillbaka som tipsexpert). Men Kvick och Bohlin får mindre roller. I stället syns t ex mer av Endberg och hans med- och motgångar som ansvarig. Och kanske av Kennet som slits mellan att bli proffsspelare och i stället välja domaryrket, för att "skydda" sin älskade fotboll.

En intressant sak vore att programmet under Annika inrättade en "specialdivision", som ett litet Efterlyst. Den skulle syssla med att spåra och avslöja läggspelsbedrägerier, olagligt spelande syndikat o dyl, kanske doping (även inom andra sportgrenar än fotboll). "Läggspelsdivisionen" blir betydelsefull för programmet. Men utsätts även för repression i form av hot och sabotage. Det kunde konstrueras som reality-TV. En verklig journalist/researcher medverkar, i reellt samarbete med t ex Expressen. Denne person skulle Vara anonym, bara höras i programmet, aldrig synas, av säkerhetsskäl.

JAN ERIC ARVASTSON

var journalist på ljudradion innan han helt ägnade sig åt författandet. Har givit ut ett 10-tal kriminalromaner. Han debuterade 1976 med *Skorstenen* som blev kallad "Sveriges första miljödeckare". Även andra kriminalromaner i hans produktion är inlägg i samhällsdebatten, bl a *Sprickan i berget* om förvaringen av kärnavfall. TV-pjäsen 1991, *Den gudarna älskar...* i regi av Staffan Roos,

hade svartsjuka som motiv. *Indianen gick upp på berget*, Arvastsons thriller från 1993, är en undergångsvision från åldringsvården. *Så dog Paolo Colón* och *Starkast av alla* är ytterligare ett par romaner om brott. Malmö Stadsteater producerade radiopjäsen "Resan till Hitler". Under utgivning: "Gullstigen", en dramadokumentär om Sveriges sista halshuggna mörderska, Vibo-Stina. Han har också skrivit ett antal spännande böcker för barn och ungdom, bl a en på tyska, och något hundratal kriminalnoveller, mestadels publicerade i dagspressen. Medlem i Författarförbundet, och i (nu avsomnade) Föreningen Kriminalförfattare i Stockholm.